

Автобіографія

Я, Малярчук Микола Дем'янович, з'явився на світ божий, як чоловік, 27 серпня 1935 року у селі Вороному Маньківського повіту на південній Київщині.

Батьки мої були ще дуже молоді, але заможні гречкосії і мали нас п'ятеро дітей: *Галочку* 1924р.н., померла через рік - Царство їй Небесне; *Вітю* - 1925р.н., сімнадцятирічним був загнаний на каторжні роботи до Німеччини, а опісля відбував штрафбат на Грузино - Кавказькій дорозі, помер у 1992р.;

Колю - 1930р.н., помер після голодомору від виснаження у 1935р.; *мене* та найменшого брата *Петра* - 1937р.н

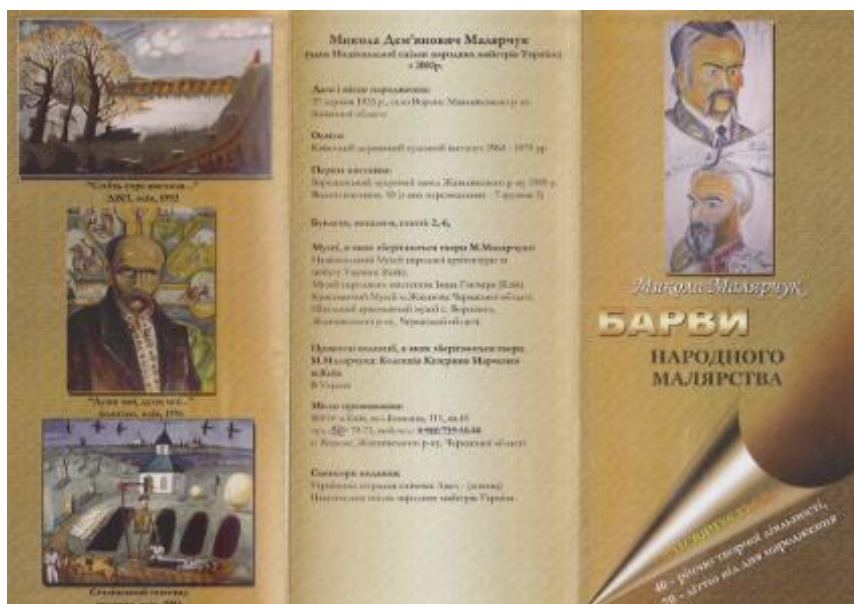
Батько розповідав, що була наша сім'я розкуркулена, забрано пару коней, корову та всіляку птицю. Хата мала слугувати більшовикам за контору, але хтось змиловився, зглянувшись на дрібних дітей, та ще завдяки добровільному вступу батьків моїх до колгоспу, що тільки організовувався, нас залишили на місці, перестали страхати білими ведмедями.

Після війни я закінчив Вороненську середню школу. В 1954-57 роках служив у війську. У 1960р закінчив Київський культосвітній технікум.

Деякий час працював завідувачим робітничим клубом "Київметробуд", а потім будівельником і художником-оформлювачем на будівництві метро. З 1960 по 1962р. вчився у вечірній студії образотворчого мистецтва при будинку культури заводу "Більшовик" у викладача Хусіда Г.Я. У 1964-1970 роках навчався в Київському державному художньому інституті на заочному відділенні факультету теорії і історії мистецтва.

Працював у Києві на різних посадах: в Дирекції художніх виставок України - науковим співробітником; у Товаристві охорони пам'яток історії і культури - мистецтвознавцем; у Художньому фонді - художнім керівником цеху монументального мистецтва та художником-виконавцем.

З 1986 року переїхав жити у рідне село на Черкащину. Працював художником-оформлювачем на Березинському цукрозаводі, а з 1994 року вийшов на пенсію і працюю творчо.

Із джерела Гірського Тікича

У Києві відкрилася четверта персональна виставка народного малярства Миколи Малярчука «Барви моєї Черкащини»

Виставка відбувається в галереї «Печерська» Українського товариства охорони пам'яток історії та культури з ініціативи й сприяння Київського осередку Національної спілки майстрів народного мистецтва України.

Життєвий шлях художника — це суцільне подолання бід, нестатків і перешкод. Прагнення до самовизначення та пізнання законів малярства привело його до Києва, до Художнього інституту. Пошуки ускладнилися: мріяв про навчання живопису, малярству, а довелося закінчувати факультет мистецтвознавства. Справжній трудолюб, він пам'ятав із дитинства батьківський заповіт: «Дитино! Усе, за що не візьмешся, починай з Богом, або хоч перехрестися — а тоді починай».

Щирий, доброзичливий, простий і скромний, талановитий від природи, долаючи важкі життєві перешкоди, Микола оволодів мистецтвом народного малярства та художнього різьблення.

Експозиція «Барви моєї Черкащини» вражає широтою охопленої тематики. Тут відомі історичні постаті Черкащини: герої Холодного Яру, Чигиринщини, визвольних змагань 1917—1921 років, а також рідні та близькі художника, побутова тема та краєвиди рідного села на мальовничій річці Гірський Тікич. Такий екскурс у нашу національну історію за часів тоталітарної системи був просто неможливим...

Увагу глядача привертає портрет Тараса Шевченка «Думи мої, думи мої...» — нашого великого праведника, Пророка і духовного батька, творця Книги мудрості — невмирущого «Кобзаря», в останні дні його стражденного земного життя-боротьби.

Низку робіт присвячено видатним діячам України, доля яких пов'язана з Черкащиною. Ми зустрічаємось тут із гетьманом Богданом Хмельницьким та його військом, Іваном Гонтою та Максимом Залізняком в Умані, бачимо триптих, присвячений Нестерові Махну («Тачанки Н. Махнау селі Вороне, 1921 рік»), «Портрет Нестора Махна — винахідника тачанки», «Бій Нестора Махна з Олександром Пархоменком піде. Бузівкою, 1921 рік»).

Другий триптих: «Осаула 1-го куреня полку гайдамаків «Холодний Яр» 1917—1920 рр., псевдо — «Залізняк», він же автор книги «Холодний Яр» Юрій Горліс-Горський»; «Зустріч холодноярців на могилі Данила Нечая (полковника Богдана Хмельницького). Тут же картина «І повіє новий вогонь з Холодного Яру...», за пророчими шевченковими словами з поеми «Гайдамаки».

Художник зображує нелегку долю українського народу, простих героїв райського мальовничого куточка на Уманщині — села Вороне, яке розляглося на березі річки Гірський Тікич. Це портрети і рідних художника, найперше — «Портрет матері, Марії Микитівни». В січні 1944 року, на очах двох дітей і 40-річну розстріляли фашисти з кулемета. «Портрет батька-пасічника», який 65 років життя віддав рабській колгоспній системі, учасник форсування Дніпра.

Представлено також портрет брата Віктора — остарбайтера. В 1945 році його, як «ворога народу», сталінська кліка відправила до штрафного батальйону на

будівництво Грузинсько-кавказької дороги, і тільки 1948 року, вже зовсім хворого, його комісували. А брат Іван Марченко був учасником бойових дій, загинув під Кенігсбергом, на Третньому Білоруському фронті...

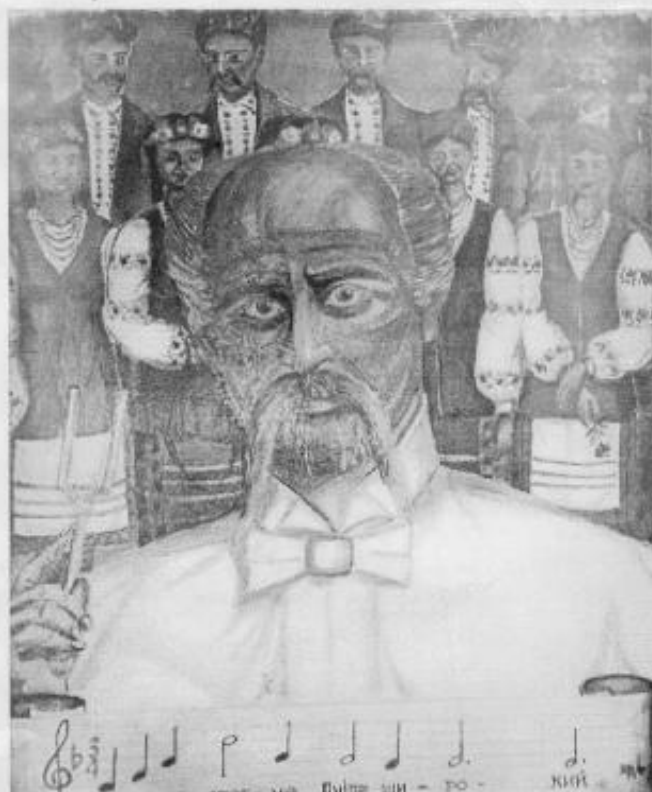
Символічними, сповненими глибокого філософського змісту є полотна «З'явлення Андрія Первозванного», «Повернення білих лебедів на водяне плесо річки Гірський Тікич», «Полетіли птахи до вирію...» та інші.

Описувати словами та переказувати сюжети полотен Миколи Малярчука — невдячна справа, бо їх треба бачити. Високу оцінку художній творчості Миколи Дем'яновича дала мистецтвознавець, заступник директора Українського центру народної культури Тетяна Марченко-Пошивайло. Вона зазначила, що в цих роботах представлено ключові моменти історії України, а самі вони є стилістично різноманітними. Етнолог, голова Київського осередку Національної спілки майстрів народного мистецтва України Ігор Пошивайло зробив наголос на тому, що найвне малярство нині надзвичайно популярне в Європі, а представлені на виставці роботи Миколи Малярчука зробили б честь тамтешнім галереям і музейним збіркам.

Катерина МАРЧЕНКО,
філолог, учасник бойових дій Другої світової війни

КУЛЬТУРА : « Україна молода » , четвер, 22 березня 2007 року, ст.10

"Підпеши та Охматівський хор"
полотно, олія, 1995р.

МИКОЛА МАЛЯРЧУК

МАЙСТЕР НАІВНОГО
МАЛЯРСТВА

"Сталінський геноцид"
полотно, олія, 1993р.

Малярчук Микола Дем'янович

Народився у 1935 році в с.Вороному Маньківського р-ну Київської обл. 1954р. закінчив Вороменську середню школу. 1960-1962рр. навчався в м.Київі в студії образотворчого мистецтва при БК з-ду "Більшовик" у викладача Хусіда Г.Я. 1964-1970рр. навчався в Київському державному художньому інституті на заочному відділенні, факультет теорії та історії мистецтв. 1986р. переїхав жити у рідне село на Черкащині. Працював художником-оформлювачем на Березинському цукрозаводі. Тут розпочав творчо працювати, створив серію портретів своїх близьких родичів: "Портрет мами" 1991р., п-т "Батька пасічника" 1991-92рр., "Портрет дядька Якова" 1993р., "П-т брата Віктора" 1995р., п-т "П.Демурський та Охматівський хор" 1995р. Тематичні картини: "Ще не вмерла Україна" 1993р., "Т.Г.Шевченко в Чигирині" 1992р., "Т.Г.Шевченко малює Чуманську Богівку" 1992р., "Сталінський геноцид" 1993р. та пейзажі "Ой на горі, ой на горі та й жінці жінуть" 1993р., "Вид на с.Охматів" 1995р., "Стоїть гора високая" 1990р. та інші. З 1994 р. вийшов на пенсію і працює творчо. І серпня 1995р. в Музеї народної архітектури та побуту України була відкрита персональна виставка художніх творів майстра до 4ї річниці Незалежності України та 60-річчя від дня народження.

"Ой на горі, ой на горі та й жінці жінуть..." картон, олія, 1991р.

"Портрет дяді Якова" двп, олія, 1993 р.

"Похорон Богдана Хмельницького" полотно, олія, 1995 р.